

шестуватъ въ свѣта, но отъ този свѣтъ трѣбва да научимъ два закона. Ние трѣбва да бждемъ тѣй активни, както свѣтътъ е активенъ. Работливи сж лошитѣ хора. Азъ уважавамъ единъ вълкъ. За да си вземе едно агне, той ще обиколи най-малко 10 кошари. Отъ тукъ — отъ тамъ ще го гонятъ кучета, но все ще си вземе едно агне отъ нѣкхдѣ. Работливъ е той! Азъ не мога да осжда единъ вълкъ, че си взелъ едно агне. Ние съ законъ сме провиснали на куки агнетата, и това не било прѣстѣпление! А прѣстѣпление било това, че единъ вълкъ си взелъ едно агне! Веднага му теглимъ куршумъ. Казватъ: ние имаме право. Това е човѣшко право. Тия ваши разсждения не сж прави. Всичко въ свѣта си има смисълъ. Въ съврѣмения свѣтъ, при всичкиа този торъ, при всичкитѣ тия отрицателни мисли, ние очакваме нѣкакво подобрене. Не, ние тдѣбва да имаме сила да прѣвѣрнемъ всичко това въ добро и да спремъ злото. Азъ ще ви приведа единъ примѣръ, който единъ мой приятель, виденъ и ученъ бѣлгаринъ ми разправя. Той ми пише отъ Германия слѣдното: азъ до сега въ дявола не вѣрвахъ, и въ сатана не вѣрвахъ, пѣкъ и сега не вѣрвамъ, но прѣди единъ мѣсець сънувахъ единъ сънь, който ме убѣди, че има дяволъ въ свѣта. Тѣй, както видѣхъ сатаната на сънь, той бѣше по-голѣмъ и по-силенъ отъ мене, но глава нѣмаше. Разбрахъ, че ако му дамъ моята глава, той ще може да направи много нѣщо, но ако не му дамъ главата си, нищо не ще може да направи. Въ свѣта ние даваме своята глава на дявола, затова хората полудѣватъ. Нѣкои хора ги е страхъ отъ дявола. Нѣма защо да се страхува-